

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1247/2025
15.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ивана Костадиновића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К бр.175/20 од 14.03.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.406/25 од 20.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 15. октобра 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Костадиновића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К бр.175/20 од 14.03.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.406/25 од 20.06.2025. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К бр.175/20 од 14.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврши ново кривично дело. Истовремено, окривљени је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати Трећем основном суду у Београду у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што уколико не плати новчану казну у том року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала, плати износ од 5.000,00 динара, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.406/25 од 20.06.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца АА – адвоката Ивана Костадиновића, а пресуда Трећег основног суда у Београду К бр.175/20 од 14.03.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Иван Костадиновић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и утврди да је захтев основан, јер је повређен закон на штету окривљеног, те да донесе пресуду сагласно члану 492. став 1. тачка 1) или тачка 2) ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је окривљени правноснажно осуђен иако у његовим радњама нема ни субјективних, а ни објективних елемената бића кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, нити било ког другог кривичног дела.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није прихватио као основане, јер из чињеница и околности назначених у изреци правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени АА, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довео у заблуду оштећену ББ и навео је да на штету своје имовине нешто учини, на тај начин ... што је ... у часопису „Зона“ дао оглас под називом „Видовити Вито бели маг“ у којем је лажно навео да има моћ да реши љубавне и пословне проблеме и оставио два броја телефона, на који оглас се јавила оштећена ББ, рекавши му да јој је потребна помоћ у вези пословања њене фирме, те јој је окривљени рекао да ће јој дати инструкције за добре пословне потезе, те да је потребно да му она уплати 1.700 еура, што је оштећена и учинила по његовом налогу, те који новац је окривљени подигао из три пута, и то 26.06.2015. године, 29.06.2015. године и 01.07.2015. године, након чега је претплатничке картице бацио у намери избегавања контакта са оштећеном. У изреци пресуде наведено је и да је том приликом окривљени поступао у стању урачунљивости, да је могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, те да је био свестан свог дела, чије је извршење хтео, свестан забрањености дела.

Имајући у виду наведено, то су по оцени овога суда у изреци правноснажне пресуде јасно наведени сви елементи, како субјективни, тако и објективни, кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, због ког је окривљени АА правноснажном

пресудом оглашен кривим, а следствено томе Врховни суд налази да се захтевом браниоца окривљеног нижестепене пресуде неосновано побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

У осталом делу захтева бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да су у правноснажној пресуди изостали разлози о чињеницама које су предмет доказивања, те да су разлози пресуде противречни изреци пресуде, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, наводима да се у конкретном случају доводи у сумњу постојање наводне оштећене, као и да су „неутемељене тврдње да је наводно оштећеној имовина умањена за чак 2.000 евра“.

Како због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у одбијајућем делу, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу којим је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић